

L a i v a s

THE SHIP

Savaitinis Lietuvių R. Katalikų Laikraštis

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

No. 14

Balandžio (April) 4, 1925.

Metai V.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

Didžioji Savaitė.

Paskutinė gavėnios savaitė vadinasi Didžioji Savaitė. Vadina ją didžiąja delto, kad šiuo laiku atmename musų atpirkimą. Minime anuos sopuslius, nužeminimus ir mirtį, kuriuos kentėjo karalių karalius, musų Išganytojas.

Kad tinkamai perleisti tą savaitę, reikia dažnai mąstyti Viešpaties Jėzaus kančią, laikyti įsakytą pasninką, lankyti bažnyčią, atlikti išpažintį, jeigu galima, ir priimti Šv. Sakramentus. Dar apaštalu laikais, pačioje katalikų tikėjimo pradžioje, buvo paskirta kelios dienos Išganytojo kančios paminėjimui.

Nėra ko abejoti, kad pirma krikščionys tą savaitę labai iškilmingai šventė. Kada Ryme ciesoriai priėmė šv. krikštą, prisakė, kad per visą Didžiąją Savaitę būtų lyg ir šventa. Uždraudė valdininkams atlikdinėti reikalus su žmonėmis.

Tertulijonas, Bažnyčios raštininkas, gyvenęs antrame šimtmeityje rašo, kad per visą Didžiąją Savaitę ištisomis naktimis krikščionys meldėsi bažnyčiose ir darė pakutą. Didžioji Savaitė prasideda Verbų nedėlios dienoje.

Verbų Nedėlia.

Evangelija šventa mokina mus,

kad Jēzus keliomis dienomis prieš savo kančią jojo į Jeruzalę ir buvo patiktas didžios minios žmonių, kurie nešė palmas ir klojo savo rubus ir medžių šakeles. Tam atminimui įvesta Verbų Nedėlia. Šita nedėlia vadinasi Verbų delto, kad bažnyčioje yra šventinamos tą dieną palmos, verbos. Paskui eina procesija aplink bažnyčią ir neša palmas. Šitą procesiją Bažnyčia šventa primena mums aną iškilmingą įjojimą Jėzaus į Jeruzalę, aną džiaugsmingą žydų šauksmą — Osana, Sunau Dovydo. Palaimintas, kuris eina Viešpaties vardan, Osana ant augštybių!

Seniaus Verbų nedėlioje susirinkdavo visi pustelninkai, zokoninkai ir žmonės už miesto. Iš ten padarydavo procesiją į bažnyčią. Pasibaigus gi pamaldoms visi grįždavo kad priderančiai sulaukus šventų Velykų.

Didysis Ketvergas.

Paminėjimui paskutinės vakariinės ir įstatymo šv. Sakramento paskirtas yra Didysai Ketvergas. Tą dieną Mišios šventos atliekamos su didžia iškilme. Nors Didžioji Savaitė yra liudėjimo laikas, bet šią dieną Bažnyčia šv. apsitaiso baltais iškilmės rubais. Vargonai ir visi varpai džiaugsmingai gaudžia.

Paskui varpai tyli. Tiktai Didžioje Subatoje vėl atsigavi. Bažnyčia šventa delto taip iškilmingai apvaikščioja Didįjį Ketvergą, kad padėkojus savo brangiausiajam Išganytojui už jo neapsakomą dovaną — Švenčiausią Sakramentą.

Didžiajame Ketverge kunigas paš-

venčia dvi šv. Ostijas. Viena atlaiko Didžiojoje Pėtnyčioje šv. Mišias. Antra gi buva išstatyta monstrancijoje V. Jėzaus Grabe.

Didžiajame Ketverge nurėdoma altoriai. Atmename per tai Išganytoją iš rubų išvilktą ir apnuogintą.

Tose bažnyčiose, kur yra vyskupas, ketverge pašvenčiami aliejai šv., reikalingi prie šv. Sakramentų daliavimo. Tie aliejai, kuriais duodamas paskutinis patepimas, kuriais kunigas patapa kudikius prie krikšto, kuriais vyskupas dirmavoja vis yra pašvęsti Didžiajame Ketverge.

Didžioji Pėtnyčia.

Didžioji Pėtnyčia primena mums aną baisią dieną, kada brangiausias Išganytojas baisiausias kančias už mus iškentėjo ir mirė ant kryžiaus. Padarė Jisai, kad savo žaizdomis mus išgydžius, kad savo šv. Krauju mus apiplovus ir kad numirdamas galėtų mums gyvenimą duoti.

Tos dienos pamaldos susideda iš trijų dalių. Pirmiausia skaitoma lekcija iš Senojo Įstatymo. Mokina mus per tai, kad V. Jėzus yra tikras Dievo Avinėlis, kurisai atlygino už mūsų nusidėjimus. Paskui skaitoma evangelija pagal šv. Jono, kurioje aprašyta visa Išganytojaus kančia.

Antrojoje dalyje kunigas gieda maldas už visą pasaulį, už šv. Tėvą, už vyskopus, kunigus, už visus katalikus. Neužmiršta šv. Bažnyčia nei didžiausių savo neprietelių. Už juos taip-pat maldžiasi.

Trečia pamaldų dalis — šv. Kry-

žiaus pagarbinimas. Paskui kunigas laiko šv. Mišias, bet nei Ostijos, nei vyno nepašvenčia.

Vakarykščiui jau buvo pašvęsta Ostija tai dienai.

Tikrai pasakius, nėra tą dieną šv. Mišių, nes nėra konsekracijos. Bažny-

Didžioji Pėtnyčia yra didžiausio liudėjimo diena. Sekdami pirmųjų amžių krikščionių pėdomis turime tą dieną praleisti mąstydami mūsų brangiausio Išganytojaus sopulius ir kančias. Mes tas kančias esame padarę. Liuskime užtatai ir praleiskime tą dieną

čia šv. apleidžia tą dieną šv. Mišias, nekruviną auką, kad mes visi labiausiai mąstytumėm apie aną kruvinąją auką ant Kalvarijos kalno.

prie Nukryžiuotojo kojų, plaudami jas galliomis ašaromis.

Didžioji Subata.

Didžioji Subata yra paskirta pa-

minējumui V. Jēzaus palaidojimo. Tā dienā V. Jēzus gulēja grabe paguldītas. Atsīmenam drauge Didžiosios Subatos dienoje, kad V. Jēzus nužengē ī pragarā, īš kur īšvedē šv. tēvus, laukiančius tenai pasaulio Atpirkējo.

Didžiojoje Subatoje šventinama ugnis, Velykų žvakē ir šv. krikštui reikalingas vanduo.

Šventinamoji ugnis īšskiliama īš akmens. Ta ugnis primena mums V. Jēzų, kuris savo galybe atsikēlē īš grabo ir uždegē savo meilēs ugnimi visų īšrinktųjų širdis.

Velykų žvakē taip-pat mums primena Atpirkēją, kuris yra tikra viso pasaulio šviesa.

Nuo senų senovēs Didžiojoje Subatoje budavo suteikdamas šv. Krikšto Sakramentas. Labai daug žmonių susirinkdavo tą dieną šv. Krikšto pažiūrēti. Naujai apkrikštytieji eidavo tą pačią dieną prie šv. Komunijos.

Seniaus per visą Didžiąją Savaitę žmonēs meldavosi per īštisas naktis bažnyčioje. Tam atminimui įvesta pas mus Velykų naktis. Subatoje prieš Velykas susirinkę ī bažnyčią, meldžiasi per visą naktį.

Didžiosios Subatos dienoje turime visai numirti pasauliui, nusidėjimams ir mūsų piktiems palinkimams, kad drauge su savo Išganytojum galėtumēm prisikelti ir pradēti šventai gyventi.

Į GOLGOTĄ.

Einu į Golgotą, nors Kryžius sunkus,
Einu, nors prislėgtus pečius man ir gelia...
Aukščiausias, palaimink Tu mano takus,
Palaimink tą kruviną kelią.

Tiek daug priklojau betiksliais keliais,
Suvargęs išbaęs, be draugo, be vado...
Ir laukiau, kad laimė nušvis spinduliais,
Bet vargšė širdis jos nerado.

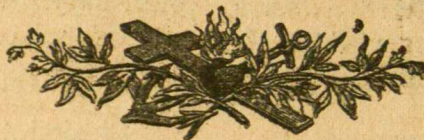
Be jaunojo džiaugsmo, be meilės karštos,
Kaip rudenio miglos, gyvenimas slinko,
Ir liudnas ilgėjaus mirties nuolatos,
O kančios man ašaras rinko.

Ir buvo taip skaudūs jaunystės rytai,
Ir sviro kakta raukšlėmis išvagota,
Kol Tu man, kaip saulė, skaisčiai nušvitai,
Kol Tu nušvitai man, Golgota!

Į jauną krutingę prašnekus žaibu,
Tu uždegei meilę beribę, kaip dausos...
Ir Kryžių paėmęs einu, nors drebu,
Ir meilės man siela beklausos.

Tegu man neaušta aptemę rytai,,
Nekeiksiu aš naktį neramią ir juodą, —
Dabar aš žinau, kad Golgota tiktai
Gyvybę ir laimę teduoda...

V. S t o n i s .

VERBŲ SEKMADIENIS.

Evangelija

Lekcija

MAT. 21, 1-9.

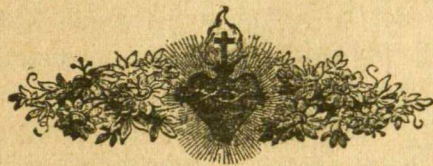
ANUO metu, kada jie prisiartino prie Jeruzalės ir atėjo į Betphagę prie Alyvų kalno, tuomet Jėzus siuntė du mokytinių, įjedviem sakydamas: Eikite į miestelį, kurs ties judum, ir tuoju ra-sita pririšta asilė ir su ja asilaite; at-riškite ir man atveskite, ir jei kas ju-dum k2 nors tartu, sakykita, kad jų reikia Vieš-pačiui, ir tuoju juos paleis. Visa gi tai atsitiko, kad įvyktu, kas pranašo pasakyta šiais žodžiais: Sakykite Siono dukteriai: Štai, tavo karalius tau ateina romus, sėdėdamas ant asilės ir ant pajun-giamosios asilaičio. Nuėjusiu du mokytinių padarė, kaip Jėzus įjedviem buvo įsakes.

Jie atvedė asilė ir asilaite, uždėjo ant jų dvi-ju savo rubus ir užsodino į ant viršaus. Labai didelė minia tiesė savo drabužius ant kelio; kiti gi kirtė medžių šakas ir klojo ant kelio. Ejusios priešakyje ir paskui sekusios minios šaukė saky-damos: Osanna Dovidu Sunui! Pagirtas teesie, kurs ateina Viešpaties Vardan!

PILYP. 2, 5-11.

BROLIAI: Turėkite savyje tokius jaus-mus, kokius turėjo Kristus Jėzus. Jis esmė būdamas Dievas, nelaikė išplėsimu pbuti lygus Dievui; bet jis pats save ištuštino, prisiimdamas tarno pavidalą, pasidaręs panašus į žmones ir viršūji-ne išvaizda rastas kaip žmogus. Jis pats save pasižemino, pasidaręs paklusnus iki mirčiai, mirčiai gi kryžiaus. Todel ir Dievas išaukštino jį irdova nojo jam vardą, viršesnį už visus vardus, kad Jėzaus vardu prikauptų visoks kelias dangu-je, žemėje ir po žeme, ir kad kiekvienas liežuvis išpažintų, jog Viešpats Jėzus Kristus yra Dievo Tėvo garbėj.

Moterų Veikimas.

APASTALYSTĖS MALDOS INTENCIJA

Balandžio mėn. 1925 m.

Šv. Tėvo Pijaus XI palaiminta ir patvirtinta.

Plati yra darbo dirva, kurį atlieka Katalikų Bažnyčia visame pasaulyje. Tam darbui dirbti pašaukti ne vien vy-rai, bet ir moterys. Ir reikia pasakyti, kad didelė to plataus darbo tenka mo-terims.

Moteris visų pirma labai svarbių uždavinių turi šeimynoje. Ji yra šeimynos širdis. Nuo moteries šeimyno-je daugiausia priklauso geras vaikučių auklėjimas, šeimynos narių susiklausimas ir gerovė.

Be to, mūsų laikais moterys svarbią rolę lošia ir visuomeniniame veiki-me, ypač labdarybės ir apšvietos srity-je. Mokyklose, ligonbučiuose, prieg-laudose ir panašiose įstaigose dirba šiandien daugiausia moterys.

Pagaliaus, moterys ne tik pavie-niai, bet ir organizuotai eina į visuo-meninį gyvenimą ir susiburusios į į-vairias draugijas didelių darbų nuvei-kia žmonijos labui.

Čia pirmoje vietoje reikia paży-

mėti skaitlingas moterų vienuolijas. Tu kstančiai tukstančių katalikių mergaičių, išsižadėjusių pasaulio tuštybių, yra susiburusios vienuolijose vienu tik tikslu, kad dėl Dievo meilės kuodaugiausia padaryti gero žmonijai. Ir mes matome, kokių išganingų ir neįkainuojamų darbų atlieka seserys-vienuolės mokyklose, ligonbučiuose, našlaitnamiuose, misijose ir t. t. Sunku ir apsaityti, koks didelės palaimos nėša pasauliui moterų vienuolijos ir kaip stiprios paramos jos teikia Katalikų Bažnyčiai jos plačiame veikime žmonių tarpe.

Be vienuolijų, didelė daugybė ir šiaip moterų organizacijų veikia Katalikų Bažnyčioje ir įvairiose visuomeninio gyvenimo srityse atlieka daug naudingų darbų visuomenės labui.

Dėkui Dievui, ir mes lietuviai katalikai galime pasidžiaugti, kad turime jau nemaža moterų vienuolijų ir šiaip moteriškų draugijų.

Ten, už jurių mūsų brangioje Tėvynėje Lietuvoje, didžiajam karui praužus, pradėjo dygti viena po kitai moterų vienuolijos. Šiandien jų jau skaitoma apie devynias. Ir visos jos rūpinasi gražiais, kilniais darbais buti naudingos mūsų Bažnyčiai ir Tėvynei. Vargdienių Seselių vienuolija (Mariampolėje) savo tikslu stato — nešti į manomos pagalbos ir globos seneliams ir našlaičiams; Šv. Kazimiero Seserys (Pažaislyje) — rūpinasi skleisti apšvietą, mokydamos ir auklėdamos vaikučius; Šv. Kryžiaus Seserys (Anykščiuose) savo uždaviniu turi — apimti ligonines; Šv. Pranciškaus Seselės

(Kretingoje) imasi irgi labdarybės darbo ir taip toliau. Kas gali apkainuoti, kokių naudingų darbų atlieka visos tos moteriškos vienuolijos Lietuvoje!

Bet dar be vienuolijų, Lietuvoje veikia dvi didelės moterų organizacijos. Tai yra: "Kultūros" Draugija ir Moterų Sąjunga. Šitos draugijos dirba platųjį apšvietos darbą, rūpindamos ypač mergaičių ugio mokyklomis ir skleidamos katalikiškojo susipratimo moterų tarpe.

Ir čia pas mus Amerikoje, ačiu Dievui, turime irgi savąsias net tris vienuolijas: Šv. Kazimiero, šv. Pranciškaus ir nesėnai įsikursią Jėzaus Nukryžiuotojo seserų vienuoliją. Visi mes gerai žinome, kokį naudingą ir šventą darbą mūsų seserys atlieka. Jos mokina ir auklėja mūsų mažutėlius.

Turime čia Amerikoje ir pasaulinių moterų draugijų. Be daugybės mažų parapijinių moterų draugijų turime dvi, kurios plačiai veikia po visas kolonijas, tai yra, Moterų Sąjunga ir šv. Kazimiero Akademijos Remėjų Draugija. Visos tos draugijos kelia katalikiškojo susipratimo mūsų moterų tarpe ir gelbsti viesokiems naudingiems mūsų Bažnyčiai ir tautai darbams.

Viso katalikų pasaulio moterų gražų visuomeninį veikimą ir paveda mūsų maldoms per šį balandžio mėnesį Šventasis Tėvas Pijus XI.

Šventojo Tėvo mintis yra, kad visi Apaštalytės Maldos nariai per šį mėnesį, vienybėje su Saldžiausiaja Jėzaus Širdimi, maldautų Geriausiąjį Viešpatį, idant moterų organizacijos, taip

vienuolijos, kaip ir pasaulinės draugijos, vis daugiau tarptų ir klestėtų ir vis plačiau skleistų savo išganingą darbą katalikų visuomenėje.

Mes, lietuviai katalikai, atsakydami tam Šv. Tėvo troškimui, be abejo

leisime savo karštas maldas į dangų už viso pasaulio katalikų moterų organizacijos. Bet turime ypatingai savo maldose nepamiršti mūsų lietuvių katalikų moterų draugijų. Jas remti darbu ir malda — tai mūsų švenčiausia priedermė. X.

✠ Katalikų Pasaulys. ✠

Lietuva. Lietuvos katalikai veikia sutartinai, nors pasiskirstę į sritis: jaunimas tarp jaunimo, moterys tarp moterų, ukininkai — ukininkų tarpe ir t. t. Paskutinis „Kas girdėt?“ laikraščio numeris trumpai pažymi Mariampolės Ukininkų Sąjungos pereinamųjų metų darbuotę. Pati Ukininkų Sąjunga prieš šešetą metų gimusi gerb. kun. P. Andziulio pastangomis Mariampolėje, išsikerojo į galingą visos Lietuvos Ukininkų Sąjungą. Tos Ukininkų Sąjungos tik vienas Mariampolės skyrius per 1924 m. padaręs žymaus pelno. Pelnas eina tiems patiems ukininkams ir katalikiškiems darbams Lietuvoje.

Francija. Tautinis Eucharistinis Kongresas Francijoje įvyks šiais 1925 m. 5 liepos dieną Bretanijos sostinėj, o sekantysis šeštas iš eilės įvyks 1927 m. Lyon'o mieste.

Mokyklų streikas. Tikėjimui apginti vykdomasis Komitetas nutarė paskelbti visame Alzace „mokyklų streiką“ prieš valdžios norą įvesti tam krašte

socialistiniai bedievinę „tarptikiybę“ mokyklą. Komitetas gavo J. M. Strasburgo vyskupo pritarimą ir J. E. K. Ruch atsiliepė į visus tėvus katalikus ir motinas, kad 16 kovo d. neleistų vaikų mokyklon, streiko dienoje. Kolmase turėjo įvykti trijų dienų streikas, kitose vietose — vienos dienos.

Gaunami iš Alzaso pranešimai sako, kad minėtas streikas įvyko. Vietomis vos keletas vaikų iš „susipratusių“ laisvamanių šeimynų atsilankė mokyklon tą dieną. Daugumoje vietų katalikai kaip vienas stoji minėto komiteto ir savo vyskupo pusėje. Kur buvo daugiau socialistinio raugo, ten, suprantama, jie rupinosi sutrukdyti paskelbtąjį streiką.

Francijos katalikai kovoje už savo teises naudoja visai leistinas priemones. Bet kur kas būtų buvę geriau visai neprileisti socialistų prie šalies valdymo, tuomet nebūtų reikalinga nei apsauga nuo jų.

Anglija. Kas kartą vis labiau pas-

tebimas anglikonų "pričerių" atsivertimas prie katalikų Bažnyčios. Sugrįžimo prie tikrojo tikėjimo banga smarkiai įsigalėjusi. Kas mėnuo tukstančiai anglikonų išsižada klaidų ir grįžta į Katalikų Bažnyčią. Ypač daug įspudžio daro didelis anglikonų ministerių arba "pričerių" atsivertėlių skaičius. Tik žiūrėk, kur išmintingesnis ir pamaldesnis pričeris už metų kitų meta anglikonų tikėjimą ir pereina į Katalikystę.

Vienas tokių atsivertėlių, tėvas Jonas Knox, I. I. pasakoja, kad jisai 1910 m. tikėjimo išpažinimą sudėjo J. Chapman, O. S. B. buvusiam pričeriui priėmęs pirmąją Komuniją iš rankų atsivertusio pričerio, o dabar katalikų kunigo D. Bede Cann, O. S. B. 1915 m. buvo kapelionas kariuomenėje, 1920 m. įstojo į Jezuitus, o dabar važinėja Kanadoje ir laiko misijas.

Austrija. Austrijos sostinėje Vienoje, iškilmingai minint šv. Tėvo trijų metų vainikavimo sukaktuves, parlamento atstovas p. Richard Schmit, visų katalikų mintį išreikšdamas pasakė: "Vienos ir visos Austrijos katalikai pasiliks kaip vienas ir toliau stovės už šv. Tikėjimą. Mes dirbsime ir kovosime iki paskutiniųjų iš Bažnyčios, už tikėjimo laisvę, už katalikų teises politiniame veikime. Neišsigąsime, jeigu dėl to mūsų veikimo prisieitų ir atgal į katakumbas sugrįžti. Veiksime netik bažnyčiose, bet ir plačioj visuomenėje. Socializmas — tai mūsų laikų klaida; jisai neturi ateities, nes nešdamas žmoniškai tik blėdį, turės žuti. Nepajudinama it uola yra Katalikų Bažnyčia ir ji

yra vienatinė žmonijos geros ateities viltis."

Ką pareiškė p. R. Schmit, Austrijos parlamento atstovas, su tuo sutinka kiekvienas susipratęs katalikas.

Lenkija. Lenkijos Primas, J. Em. kardinolas Ed. Dalbør, J. Em. Kardinolas Kakowskis, Varšavos arkivyskupas, J. E. Stan. Lukowskis, o tai-gi kai kurie aukštesnieji dvasiškiai Francijos valdžios apdovanoti didžiuoju Garbės Legiono Kryžiumi.

Sakoma, kad tai viena iš pasekmių atsilankius Francijos vyskupams Lenkijoje. Į Lenkus tas Francuzų valdžios aktas padaręs gero įspudžio.

Italija. Romos šv. Tėvo Akademija Velykų atostogų metu ruošia tomistų savaitę. Bus dėstoma sekančios problemos: Pažinimo kritika, Veiksmas ir Galimumas, Santykiai tarp naturalės filosofijos ir patyrimų mokslų bei matematikos.

Francija. Francijoje su socialistine Herrioto valdžia kova dėl tikėjimo laisvės 1 Kovo dieną visoje Francijoje buvo nepaprasta diena. Katalikai savo mitinguos protestavo prieš Herriotą. Miestuose: Nantes, Laval, Nimes, Perpignan, Valence daugiau 120.000 vyrų užprotestavo prieš socialistą Herriotą valdžią. Pareiškė, kad dėl tikėjimo ir Francijos meilės kovosią su socialistų prievara.

Ir Francijoje mainosi laikai. Dabar jau ir ten katalikai drįsta drąsiai ir viešai stoti už savo laisvę prieš socialistus ko prieš 20 metų nebuvo. Susipratimas stiprėja.

Francija. Pusiau oficialiai iš Romos

pranešta Paryžiaus laikraščiui "La vie catholique" — Katalikų gyvenimas, kad Bernadettos Soubirous (Subiriutės) beatifikavimo reikalas stumiamas pirmyn. Nesenai įvyko prirengiamoji Kardinoliška Kongregacija — komisija, kuri turėjo ištirti padarytuosius per užtarymą Bernadetto stebuklus. To ji komisija ištyrusi dalykus, prielankiai atsiliepė ir tikimasi, kad Bernadettos Subiriutės į palaimintųjų skaitlių įskaitymas galėsias įvykti šiais metais 14 birželio dieną.

Garbinga Dievo tarnaitė Bernadetta Subiriutė yra toj pati, kuriai Liurde šv. Panelė apsireiškė. Ji buvo neturtingų, vargo tėvų dukrelė. Pasižymėjo pamaldumu. Kad galėtų geriau Dievui tarnauti ir delei gautųjų apreiškimų kad nepasikeltų į puikybę, pasitraukė iš pasaulinio gyvenimo ir užsidiarius vienuolyne mirė.

Nedarbas Vilniuj. Keletas fabriku, kaip "Vulkanas", "Derma" ir kit., sumažino darbininkų skaičių iki 30%. Bedarbiai atsidurė be duonos.

Iškraustė, o mokesnį lupa. Nesenai iš lietuvių mokyklos Pranciškonų muruose Vilniuje lenkų policija išmetė vaikus į gatvę ir užantspaudavo duris, tačiau magistratas nuomos mokesnį savo keliu iš lietuvių komiteto išreikalavo.

Anglija. Rugpiučio mėnesy šiais metais Oxforde (Anglijoj) įvyks Tarp-tautinė Katalikų Sąjungos Kongresas. Kongresui vadovaus J. Em. kardinolas Bourne, Westminster'io arkivyskupas. Bus pakelta tautinis ir nacionalizmo

klausimai. Pernai metais panašus Kongresas įvyko Lugane.

Roma. Jubiliejaus metais dabar Va tikane yra Misijonierių paroda. Tą parodą lanko daugybė žmonių. Tarp kitų stebėtinų pietų šalių daiktų lankytojų akį stebina pranykusio paukščio "Epiornis" kiaušinis. Tai retenybė. Tą kiaušinį atsiuntė nuo Madagaskaro J. E. Crouzet, apaštalinis vikaras Fort Dauphine. Minėtas kiaušinis yra labai didelis. Aplinkui jį skersai yra 75 centimetrai, o išilgai 84 centimetrai. Jo įtalpa — 8 litrai. Šale to milžino kiaušinio palyginti padėtas paprastas vištos ir kaip žirnis mažos paukštytės kiaušinėlis.

Francija. Alzace buvo paskelbta prieš Herrioto sumanymus naikinti katalikiškas mokyklas Francijoje; mokyklų vienos dienos protestas — streikas.

Katalikai tėvai paklausė savo dvasios vadų; neleido tą dieną savo vaikų mokyklon, socialistai ir "laisvamaniai" rupinosi streiką sugriauti. Delei to streiko įneštas parlamentan Herriotui paklausimas. Atsakydamas į paklausimą, socialistas ministerių pirmininkas iškilmingai protestavo prieš šv. Tėvo kišimąsi į Francijos katalikų reikalus. Sakęsis, nežinąs istorijoje tokio atsitikimo, kaip kad kardinolų sudėtinis protestas mokyklų klausime.

Tas taip, bet nebuvo nei taip radikalus socialisto valdžios priešaky kaip Herriot, kuris panorėjo katalikams tikėjimo laisvę atimti.

B. Dievmedis.

Dievo Apvaizda.

I.

Atostogų laikas greitai prabėgo. Štai jau ir vėl sugrįžome linksmi, pilni energijos ir tvirtais nusistatymais žengti prie užsibriežtojo tikslo. Sugrįžimo Rugsėjo dieną buvo labai puiki: saulutė savo maloniais spinduliais gimdė jaunikaičių širdyse pasišventimą ir prakilnios idėjos meilę. O vėjalis, švelniai dvėkdamas, kėlė jų mintis prie aukščiausiojo pasiryžimų tikslo.

Man bežiurint į grįžtančius jaunuolių veidus, sukilo manyj nepaprastas linksmumas, kad ir aš galiu ta proga naudotis per aukščiausios Apveizdos surėdymą ir žengti prie aukštesnio idealo. Jau norėjau tarti garsaus poeto žodžiais, bet štai staiga priėjo prie manęs Petras, mano geriausias draugas, ir tarė:

— Nu kogi, Petrutė, tu čia taip svajoji? gal namų liudi? —

— O ne, drauguti, visai ne, esu labai linksmas ir pilnas energijos, noro kuogreičiau pradėti darbą. Taip tik gerėjuosi gražiomis apielinkėmis. —

— Eikiva pasivaikščioutų, Petrai, dar turiva keletą liuosų valandų, pasikalbėsiva kaip praleidova atostogas. —

— Labai gerai, draugaiti, aš tam tyčia ir atėjau pas tave, vadintų pasivaikščioutų, nes turiu labai daug įspudinų dalykų pasakoti. —

— Žingeidu išgirsti; o gal ką blogo?

— Ne drauguti, labai gera ir nepaprasta. Kaip nueisiva už to miškelio,

niekas mūsų netrukdytų, tada viską nuo pradžios išpasakosiu. —

— Gerai Petrai. Ištiesų, kaip mūsų mokykla puikioje vietoje. Sugrįžus iš didelio miesto man daro gilų įspudį: negirdžiame miesto bildėsių. Klausyk, kaip visur tylu, ramu. Pažvelgęs ant šios mokyklos, žiurėk, kaip ji paskendus tarp sódų ir įvairių medžių, o aplinkui jos lyg parkai ištaisyti. Keliai ir takeliai įvairiomis augančiomis gėlėmis išpuošti; beto dar iš įvairių žydinčių kvietkelių visokios figūros išdirbta. Toliaus pažvelgęs į rytų pusę, matai žavėjantį banguojantį ežerą; nors ir ilgai gyvendamas čionai, bet įspudin-gumo negali prarasti, nes tai gamtiškas artizmas žavėja. Ištikro drauguti, jei bučiau poetas ir mokėčiau visus jausmus išreikšti, daug kurinių butų galima sutverti. Jei tikras poetas čia butų kiek kartų daugiau galėtų pamatyti ir atjausti, — beabejo, daug dainelių gimtų!!! —

— Bet man nedaro jokie įspudin-gumo, turbūt kad aš esu praleidęs atostogas tarp gamtiškų grožybių. Bet aš atsimenu, kuomet buvau porą metų atgal Baltimore, Hapkins Universitete, tai ir man nusibosdavo miesto gyvenimas. —

— Atsiprašau, Petrai, už kalbos nu traukimą, bet aš noriu paklausti, delko nebaigei medicinos?

— Negalėjau baigti medicinos delto, kad negalėjau įpratinti savo jaus-

mū prie žmogaus piauštymo ir turėjau kitokią šaką pasirinkti.

— Drauguti, dabar jau atėjome į paskirtą vietą tai aš papasakosiu ką žadėjau, kaip aš praleidau atostogų laiką. —

— Taip Petrai aš jau buvau ir pamiršęs; gerai pradėk. —

— Pirm visako, turiu tau papasakoti kas link tų drapanų, kurias gavau dovanų. Turbut pameni, kad aš prižadėjau išvažiuodamas atostogoms papasakoti, bet kad laikas tada nepavelijo tai aš dabar tą pasakysiu, tas visas rišasi su mano atostogų nuotikiu.

II.

— Kuomet mokinaus ant daktaro mano turtingas giminaitis mokėjo už mokslą ir viską parupino. Taipat turėjau daug prietelių, žodžiu sakant nežinojau kas yra vargas. Neturėjau supratimo ką reiškia būti neturtingu moksleiviui! Atsisakius minėtos šakos mokyti, nebetekau pagalbos, pranyko ir prieteliai. Teisingai yra sakoma, kad draugą pažįsi nelaimėj; taigi ir aš pamaciau, kad draugų neturiu.

Užsidirbęs kiek pinigų į šitą mokyklą pribuvau. Metams baigiantis ir mano turtas pasibaigė. Porą savaičių prieš apleisiant mokyklą, pradėjau galvoti ir nerimauti, kadangi teturėjau apsirėngimą labai blogą, o kešeny nei skatiko nebuvo. Darbai visur blogaiėjo. Pernai, kaip žinau, daugybė žmonių buvo be darbo; tai gi man jau nei vilties nebuvo gauti. Matydamas baisy likimą, sumaniau kreiptis prie gerširdžių, kad kas priimtų nors ant kai-

kurio laiko per atostogas. Mano šaukimas ir prašymas, kaip balsas tyruose nuskambėjo be atbalsio! Netekęs vilties, einu prie savo darbo. Kvotimų laikas, sunkus darbas, o visai mokyti negaliu iš neramumo. Imu vieną knygą, imu kitą, kaip nelenda, taip nelenda į galvą mokslas. Pakėlęs akis į Panelės Švenčiausios paveikslą, ir nepasijutau kaip pradėjau kalbėti "Sveika Marija". Taip bekalbėdamas nejučiomis pasiėmiau Šventą Raštą ir atskleidžiau. Kuomet nuleidau akis ant knygos pirmą sakinį kurį patėmijau, tai buvo toks: "Pažiūrėkite ant paukščių dangaus jog nei sėja, nei piauna, nei krauna į kluonus, o Tėvas jusų dangiškas peni anuos. Ar neesti daugias brangesni neg anie?... Ir apie apdangą ko rupinaties? prisiveizdėkit lauko lelijoms, kaip auga, nedirba nei verpia. O sakau, jog nei Saliamonas visoj garbėje savo nebuvo aprėdytas kaip viena iš tų" (Mat. VI, 26-28.) Tie žodžiai labai sujudino mano sielą. Išnaujo pakėlęs galvą ant to paties paveikslo tariu: "Užtarytoja mūsų, jei aš busiu vertesnis už lauko paukščius ir gėles, esu tikras, kad per Tavo užtarimą Dievas neapleis ir manęs." Tie Švento Rašto žodžiai mane taip suramino, ir sustiprino, kad linksmi pradėjau mokyti su geriausiu pasisekimu. Nepajutau kaip viena savaitė prabėgo.

— Vienas mokytojas šioje mokykloje labai atjautė mane, kadangi pažino mane ir mano padėjimą, ir liko mano geru draugu. Vieną kartą pasišaukė mane į savo kambarį ir tarė: "Štaf del

tavęs siuntinys nuo žmogaus "M." Aš atsakiau, kad tokio žmogaus visai nepažįstu; turbūt yra padaręs klaidą. Bet mokytojas atsakė man: "Kas kad nepažįsti, bet aš gerai jį pažįstu ir yra geras mano draugas. Matai kame dalykas, tas žmogus "M." turi mieste gerą auksinių daiktų krautuvejį ir labai turtingas, net dar ir geras katalikas. Pamaščiau sau, delko tarp lietuvių yra priešingai, — kiek praturtėjęs, jau ir Dievo išsižadėjo.

Nesenai nuvažiavęs apsilankyti pas juos, radau didelį nuliudimą namuose: vienturtis jųjų sunus, Leonas, kuris lankėsi universitetan miręs. Prieš Kalėdas kaipo dovanų gavęs, visas viršutines drapanas, dar nei karto neturėjęs progos apsilankyti, kaip staiga ant rytojaus apsirgęs plaučių uždegimu, po kai kurio laiko tas jaunikaitis apleido šį pasaulį su visomis jo gerybėmis. Tada tėvai to jaunikaitis paklausė manęs: "Ar jusų mokykloj nėra neturtingų moksleivių, studentų, kuriam galėtų tiktai mano sunaus drapanos?" Aš atsakiau jiems, kad tiek ir tiek yra neturtingų, bet dar atsiranda ir tokių kuriems iš ne turto prisieina net pertraukti mokslą. Tada aš geriausiai žinodamas jus, ir mierą geriausiai atatinant, nurodžiau jiems. Taigi dabar supranti koku būdu tas siuntinys su drapanomis yra prišūstas Jums". Tada su nepaprastu džiaugsmu ir nusistebėjimu padėkojau už taip didelę dovaną ir užuojautą man. Ta dovana savaimi turėjo didelės vertės, bet man ji reiškė kelius kartus daugiau. Viena, kadangi man butinai rei-

kėjo, antra kad tokiu nepaprastu būdu gavau. Prisiminus Švento Rašto žodžius, kurie savaitė laiko atgal taip mane suramino, o dabar tas mane dar daugiau nustebino. Kuomet pasimieravau kad viskas puikiausiai tiko iš visų pusių. Turbut niekas šiame pasauly neturėjo tokio džiaugsmo kokį aš turėjau toj valandoj! Niekas negali išreikšti to džiaugsmo žodžiais, taigi ir aš to negaliu padaryti ir bus tam sunku išsivaizdinti ir suprasti kas pats nėra patyręs.

Ant rytojaus taipat gavau atsakymą iš Michigano apskričio, nuo vieno ukininko, kad turįs darbo man per atostogas. Nors ir gana toli, bet ką padaryti kad kitur negalima gauti, — reikia važiuoti.

III.

— Štai jau paskutinė diena. Visi važiuoja atostogų, aš važiuosiu darbuotis. Bet aš gal linksmesnis negu kiti. Gavau nuo savo mokytojo kiek pinigų ant bilieto. Išsipirkęs bilietą, pa siuntęs telegramą, kad busiu tokioje ir tokioj valandoj, nes tas ukininkas reikalavo, kad praneščiau, nes ta stotis buvo labai toli nuo jo ukės, ir žadėjo pasitikti. Iš ryto apie šeštą valandą sėdau ant trukio. Už kelių minučių miestas visai išnyko iš mano akių. Trukis bėgo gerai, viskas buvo gerai ir rupesčio jokio neturėjau, bet kažin kas pradėjo mano širdį spausti, neramumas griaužti, ir nesupratau, iš kur tas galėjo paeiti. Juodos mintys tiktai bėgo vis kas kartą baisesnės, lyg padangėms juodi debesiai prieš audrą.

Visaip pradėjau spelioti, argi tie jausmai galėtų būti pranašai? ar gi jie persergėtų mane, kad rengčiau į kovą prieš nežinomą priešą? Argi greitai laikų turės kokia nelaimė įvykti? Pažvelgęs į daugybes sėdinčių su linksmomis veidais, norėjau ir aš nusiraminti, bet viskas veltui. Ant galo priėjau prie išvados, kad tas mano neramumas ką nors reiškia dėl manęs.

Liepos mėnesy saulutė aukštai pakilusi leido žemyn savo kaitrius spindulius, ir jais kaitino mus bėgančiame traukinyje. Važiuojant ir per didelį mišką nuo jų nebuvo galima pasislėpti. Bet štai, staiga kunduktorius įeina šaukdamas "Telegramas Petruui... "Išgirdęs tuos žodžius net sušukau. Kas gi? ir kuris-gi galas atnešė į traukinį telegramą? Iš kurgi tas galėtų būti? Pameš drebančiomis rankomis telegramą ir skaitau: "Nelaimė prie mane. Va kar sudegė mano ukė, nėra darbo jums." Perskaitęs šią telegramą, net

ir poperą iš rankų išleidau. Kągi aš dabar turiu daryti? Neturiu pinigų; apielinkės nežinomos. Prieš akis nieko daugiau nematau, kaip tik baisi šmėkla: "Badas ir mirtis! Bet žut-but toliaus važiuoti negaliu. Pasakiau kunduktoriui kad ant pirmos stoties nuo šios valandos noriu išlipti. Jisai išdavė paliudijimą, kad man tikieta, bilėtas tokios ir tokios vietos geras. Trukis sustojo prie mažo miestelio. Išlipęs nuėjau ant stoties pareikalavau sugrąžinti pinigus už bilėtą. Išaiškinus priežastį, pinigus sugrąžino.

(Bus daugiau)

Klausimai ir Atsakymai

Ar bus vagystė?

KLAUSIMAS. Mano vyras mėgsta gana dažnai išsigerti ir jisai visai nesirupina nei manimi nei dviem mūsų vaikučiais. Pati kiek galėdama dirbu. Uždirbtais pinigais vos paėgiu užmokėti bylas už valgomus daiktus, o jau ką nors sau,

ar vaikučiams iš rubų padaryti, įtaisyti negaliu. Apiplyšus visa, nei į bažnyčią negaliu išeiti, — gėda prieš žmones. Ar bus vagystė, jeigu aš sau ir vaikučių rubams nupirkti paimsiu pinigų vyrui nežinant nuo jo.

O. M. iš Newark'o.

ATSAKYMAS. Šitame atsitikime nei kokios vagystės nėra. Vyras privalo

savo žmoną ir vaikučius sulyg išgale ap-
rengti, maitinti, žiurėti kad nei vienas šei-
mynėlės narys neapsirgtų, kad galėtų sa-
vo tikybinės pareigas išpildyti. Žmonos
ir vyro uždirbtieji pinigai, tai visos šei-
mynėlės turtas. Reikia, kad nei viena
pusė neskriaustų savo bereikalingų išlai-
dumu šeimynėlės. Bet jeigu vyras tik
tam taupo pinigus, kad šventai dienai a-
tėjus pragertų. Tamsta jam gailėstingą
darbą atliksi paimdama nuo neprotingo
vyro jo uždarbio dalį, kad save ir vaiku-
čius aprengtum: mažiau jam liks prager-
ti, mažiau pasigers, mažiau šeimynėlei
skriaudos padarys.

Linksmybė Gavėnioje.

KLAUSIMAS. Gavėnios laiku yra
užginta linksmybė. Bažnyčia užgina vi-
sokį pasilinksminimą, o dabar girdime,
kad patys kunigai kviečia ateiti į lietu-
vių artistų lošimus. Juk ten dideli juo-
kai yra ir dainos. Jau nebereikia geres-
nių linksmybių. Ar tai valia? Prašau
išaiškinti. *Juozapas Žvirblis.*

ATSAKYMAS. Katalikų Bažnyčios
mintis ir noras susilaikyti nuo džiaugsmų
Gavėnios metu nėra taip griežta kaip Ta-
mista aiškinė. Gavėnios vienoj giesmėje,
kuri lotynų kalboj prasideda žodžiais:
“Ex more docti mystico” tas Bažnyčios
noras išreikštas tais žodžiais:

“Taigi naudokimės mažiau
Kalba, valgiu ir gėrimu,
Miegu, juoku, o daugiau
Pasižymėkime budėjimu...”

K. Bažnyčia neužgina nei miegoti,

nei juoktis, nei kalbėtis, nei valgyti. To
visko reikalingas žmogus. Tik kviečia
naudotis tais visais džiaugsmiais *mažiau*
negu paprastu laiku.

Todel gavėnios metu katalikai susi-
laiko nuo šokių, nuo perdaug triukšmingų
balių ir t. t.

Kuomet gi dabar gavėnios sekundie-
niai yra išskirti Bažnyčios kaipo džiaug-
smo, o ne pasninko dienos, tai atsilanke
į artistų gerą lošimą ir pasidžiauge jų
statomu geru veikalu nei kiek nenusikal-
sime nei prieš Bažnyčią, nei prieš Dievą.

Jėzaus Kraujas.

KLAUSIMAS. Jėzus Kristus pasakė
kad kas valgo mano kūną ir geria mano
kraują nemirs ant amžių. Tai ar mes
žmonės busime išganyti, nes mes priima-
me tik Jo kūną, o Jo kraujo negauname.
Tai gal tik kunigai bus išganyti, o mes ne.
Prašau paaiškinti. *Juozapas Žvirblis.*

ATSAKYMAS. Jėzus Kristus Šven-
čiausiame Sakramente yra gyvas ir visas
su savo kūnu, krauju dievyste ir žmogys-
te ar tai bus po duonos panašumais, ar
vyno. Juk jeigu kas yra gyvas, tai kur
jo kunas, ten ir kraujas, o kur kraujas,
ten ir kunas. Kas priima tik po vienu
panašumu Šv. Sakramentą, tas priima vi-
są ir gyvą Jėzų Kristų kartu su jo Kūnu
ir Krauju.

Amžių bėgyje šiuo klausimu buvo į-
vairiai praktikuojama. Pirmaisiais am-
žiais ligoniams ir kalėjimtuos esantiems
buvo teikiama Komunija tik duonos pana-
šumuose, kaip dabar mūsų dienose. Pas-

kui buvo Bažnyčioje atsiradę klaidamoksliai, kurie garsino, kad po vyno panašumais Jėzaus nėra. Kad patyrus kurie to klaidingo mokslo laikosi, buvo kuriam laikui visiems įsakyta priimti šv. Komuniją duonos ir vyno panašumuose. Kuometgi toji klaidinga mintis praėjo, vėl Bažnyčia grįžo prie pirmosios praktikos teikti tikintiems šv. Sakramentą tik duonos panašume. Nes ir po vieno panašumu priima visą ir gyvą Jėzų, tai nėra būtino reikalo priimti po abejais panašu-

mais. Dabartiniu laiku tik kunigams įsakyta ir tai tik šv. Mišių laiku priimti Komuniją po abejais panašumais. Bet jeigu kunigas dėl nesveikatos negali šv. Mišių laikyti, tai jisai kaip ir visi žmonės priima šv. Sakramentą tik duonos panašumuose. Dalinant švenčiausį vyno panašumas, lengvai pasitaikydavo nuliėti šv. Sakramento lašai ant grindų ir t. t. Kad mažiau būtų niekinamas šv. Sakramentas, Bažnyčia nutarė laikytis vienos praktikos.

Lietuvos Žinios.

Trobėsių skaičius Kaune. Praėjusių metų gale Kaune buvo 5.417 gyvenamųjų namų, iš kurių 1.246 muriniai ir 4.171 mediniai. Negyvenamųjų trobėsių buvo 4.234, iš jų 457 muriniai ir 3.777 med.

“Pavasario” liaudies universitetas kovo 1 d. “Saulės” rumuose iškilmingai atidarytas. Universiteto rektorium paskirtas Lietuvos universiteto docentas dr. Gylis, lektoriais — keletas profesorių ir keliasdešimt studentų.

Statys margarino fabriką. Klaipėdoje neseniai lankėsi keli Danijos piniguočiai, kurie nori statyti Klaipėdoje margarino (augalų sviesto) fabriką, sąlyga, kad gautų patikrinimą, jog bus leista įvežti be maito žalią medžiagą, kaip kokoso ir kiti aliejai. Fabrikoje dirbtų apie 100 žmonių.

Tautų sąjungos svečiai. Kovo 1 d.

Kaune buvo sustoję vienai dienai grįždami iš Estijos Tautų sąjungos generalis sekretorius p. Drumond ir tos pat sąjungos politinio departamento direktorius p. Mantu. Svečiai padarė vizitą ministeriui pirmininkui, Užsienio reik. min. ir Respublikos prezidentui: Atsilankymo tikslas privatinio pobūdžio.

Klaipėdos uosto taryba. Tautų sąjungos atstovų Klaipėdos tarybon paskirtas norvegas p. Yngvar Kjelstrup Oslo uosto tarybos pirmininkas, kurs Klaipėdon atvažiuoja kovo 15 d. Tuo metu Klaipėdos uosto taryba galutinai sudaryta. Iš Lietuvos vyriausybės pusės yra paskirtas p. T. Norus-Naruševičius ir iš Klaipėdos direkcijos p. Borcherthas.

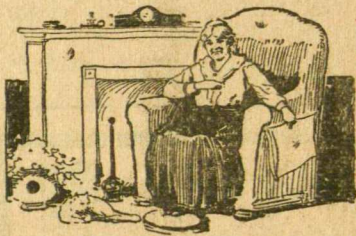
Naujas metalinių pinigų transportas. Šiomis dienomis Kaune gauta antras metalinių monetų transportas

6.295.300 monetų po 1, 5, 10, 20 ir 50 centų sumoje 729.000 litų. Gautosios monetos tam tikros komisijos priimtos ir perduota Lietuvos Bankui paskleisti apyvartan.

Kauno vandentiekio planai paruošti Berlyne ir parvežti Kaunan. Miesto taryba vasario pabaigoj juos peržiurė-

jo. Šalia planų sustatyta sąmata visų darbų. Kad aprupinus miestą su jo priemiesčiais vandeniu, reikėtų išleisti apie 8 milijonus litų, o kad davus vandenį senajam ir naujam miestui, užtektų kokių 4 ar 5 milijonų ir patsai vanduo būtų galima iki gruodžio mėnesio turėt.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:

“Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė.” Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiarškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ūgų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Aprg.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
K R A U T U V Ė

3238 So. Leavitt Str. Chicago, Ill.

NOREDAMI Pirkti, Parduoti Ar Mainyti
Visados Kreipkitės Pas Mus. Tas Jums Bus
Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str., Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Padarom Pirkimo ir Pardavimo Rastus.

Pasiekmingai sinčiam pinigais ir
Pardodam Laivakortas.